

NORDBORNYHOLM

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlås, Hasle
Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 60 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - Fredag den 22. Februar Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1929

Paastijn.

Nu tår hajn na rætd
derhænna fraa Ren,
hvor Sneijn hár lajt saj i Driver.
— I kajn nok forstaa,
hvem de e a ja mén,
I kjæjna'n ajle paa dæjna Lén,
de e om Paastijn, ja skriver.

Hajn maa ju passa
sin Rota som ván,
om saa ded vil sne æjla blæza.
I Taskan hár hajn ju alti et Gran,
om ijkje nád ajned,
saa e der ju Blán,
dom ska vi ajle ju læza.

Naar Væred e got,
fraa Foraar te Høst,
saa hár hajn ed ijkje saa ijla, —
men seddan som nu,
naar Sneijn liggjer løst
mest helt op te Knæn,
hvor der inte e øst,
daa e hajn mæn livæl dæn j ljlja.

Håus paa, hajn hár ju
denj laanga Væjn,
ded e en møjsommeli Traskan.
Saa hvis ded e seddan,
a I ville glæ'ijn,
saa tåu I aa satte Øjen for Slæijn,
aa kjørde for hannem aa Taskan.

(Efter Rytterknægten, sign. C. L.)

Et jaget Dyr.

Den afrikanske Elefant, der er let kendelig paa sine enorme Øren, der gerne bæres tilbageklappede paa Halsen og naar helt ud over Skulderbladet, medens de nedre Spidser hænger langt ned over Halsen, er i de sidste 20—30 Aar gaaet meget tilbage i Tal, saa man frygter, at den snart vil være helt udryddet.

Tidligere var den udbredt over hele Afrika med Undtagelse af Sahara og Ægypten. Allerede i Oldtiden udryddedes den i Marokko, Alger og Tunis, og i de sidste Aarhundreder er den udryddet i Syd-afrika lige op til 20. Breddegrad, ligeledes i Mosambique, tysk Afrika og Angola. Talrigst er den endnu i de afrikanske Ækvatoregne, men dette Omraade indsnævres stadig ved hensynsløs Forfølgelse.

I tætte Bjergskove og aabne Savanner holder den til, men da Stødtændernes Elfenben er en efterspurgt Vare, jages den hensynsløst. Vort Billede er taget paa en engelsk Jagtekspedition fornylig, og Fotografen har taget Billedet paa nært Hold, medens den sorgløst traver afsted mellem Mimosatræerne — dets Spisekammer.

Det er et smukt Syn at se det prægtige Kæmpedyr i sine naturlige Omgivelser, der er frodige som et Paradis, og det er Synd at dette stolte Dyr paa Grund af Menneskers Rovbegærlighed bliver udryddet.

til Besøg hos hans i Rønne bosiddende Kone, til Nexøe og Svanikke, og var jeg til forskellige Baller baade der og i Rønne, deels i Familien, og deels offentlige i Borgerclubben. I Rønne gjordes Bekjendtskab med flere Familier, hos hvem jeg aflagde Besøg om Aftenen og forblev til Spisning. Disse vare især hos Provsten Jensen, Amtmand Thaarup, Byfogden Wiborg, Byskriver Barklei og senere Byskriver Jespersen, der havde en særdeles smuk Kone, Kiøbmand Rask, Wulfsen, Arboe og Peter Rask, der havde en smuk Datter, der var forlovet med unge Arboe, der senere blev svensk Consul. Vi vare i Middagsselskaber hos dem i Forening med Gouverneuren, hvor det gik meget gentilt til. Af dem alle tracterede min gamle Vært Tømrer Rask bedst. Maden var udsøgt og hans Wiine unægtelig de bedste. Ogsaa kom jeg til vor Spiseværtinde, Præsteenken fra Færøe, hvis Datter paa 18 Aar, født paa Færøe var en af de smukkeste Piger, jeg har truffet paa, og til hvem Lieut. Kalteborn, der ligeledes var en særdeles smuk Mand, courede meget, men som dog ei førte til videre. Han og jeg samledes der ofte til megen Fornøielse. Saaledes forløb de lange Vinteraftener meget behageligt for mig, og inden det bemærkedes, var Aaret forbi og endeel af det Nye 1810.

Vor Konges Fødselsdag 28. Jan. blev høitideligholdt i Clubben med Middagsgilde og stort Bal om Aftenen. Ved Bordet holdt Byfoged Wiborg en udmærket Tale i Anledning af Dagen, han var en meget begavet Mand, hvortil Gouverneuren udbragte Kongens Skaal. Ligeledes talte Pastor Balle fra Aakirkeby meget humoristisk med meget Applaus og forskellige andre. Selskabet var i det hele meget animeret. Til Ballet om Aftenen havde jeg flere Dage i Forvejen buddet Cancelliraad Arboes, Byfoged i Hasle, tvende Døtre, Christiane og Dorthea, unge, ret nette Piger, hvoraf første senere ægtede Capt. Krieger, og den anden Capt. Kohl fra Chøe. Disse Jomfruer afhentede jeg hos en Familie i Rønne, hvor de plejede at tage ind. — Ballet gik godt, og jeg afleverede mine Damer temmelig nær ved Morgengrye.

Vi toge en Søndag, dertil indbudt af Capt. Rothe, i Kane med Damer en Miils Vei fra Rønne ud til en Bondegaard, hvor han beværtede med en splendid Frokost, hvorefter der blev danset til den af ham medbragte Musik, som iøvrigt havde spillet saavel ved Udreisen som om Eftermiddagen i Mørkningen ved Hjemreisen. Bøndergaarde paa Bornholm ere næsten alle som mindre Proprietærgaarde, rummelige og

Artilleriløjtnant Bech's Erindringer

om sit Ophold paa Bornholm og Christiansø

meddelt af Kaptajn C. E. Koefoed.

Løjtnant Bech
paa Artilleriskolen i Rønne 1809.

Undervisningen. - Selskabelighed
i Rønne. - Kanoture.

Den 20. November fik jeg Ordre fra Gouvernør Rothe, at jeg skulde begive mig til Rønne og være der inden 8. December, da han vilde ansætte mig som Lærer ved en der oprettet Skole for de bornholmske Artilleriofficerer, der den Dag skulde begynde.

Jeg skulde undervise i Caligraphie, Fædrelandshistorie, Statistik og Geographie samt Rappportskrivning. Det var lidt vanskeligt for mig, da jeg ingen Bøger besad i disse Videnskaber, som der kunde undervises efter, men stolende paa mine gode Skolekundskaaber, der endnu lykkeligen mindedes, troede jeg nok at være istand til at bibringe andre dem, især ældre Personer, og svare til de Forventninger, der gjordes om mig.

Jeg forlod Fæstningen Christiansø den 28. November og efterat have gjort adskillige Besøg hos Bekjendterne i Svanikke, Nexøe og Aakirkeby kom jeg den 2. December til Rønne. Jeg blev vel modtaget af Gouverneuren og underrettet om Skolens Bestemmelse, nemlig at bibringe flere af Artillerie og Infanterie Officerer af den bornholmske Milice en større Dannelse i Kundskaaber, som de hidindtil ei synderligt havde dyrket. Der var nogle og tyve Officerer henimod og over de 40 Aar. Skolen holdtes fra Kl. 9 til 12; Capt. Hoffmann læste Artillerievidenskab, Jæger Lieutn. Kalteborn over Jæger og Infanterietienesten. En bornholmsk Dragon Lieutn. over Cavalleriet og jeg i de ovenanførte Læregienstande. Den meste Undervisning skeedte ved Dictat, da vi ingen Bøger havde til Eleverne, og for de dem den ene Dag opgivne Pensa, maatte de den næste Dag gjøre Rede for.

Det er en unægtelig Sandhed at Bornholmerne ere et meget oplagt og lærelystent Folk, begavede med sund og kløgtig Forstand og meget videbegierlige. Dette i Forening med stor Lyst og Flid gjorde at Skolen havde god Fremgang, og i kort Tid sporedes daglig Fremskridt i det af dem lærte.

I Skøn og Retskrivning havde jeg ved mine skrevne, ei daarlige Forskrifter, og ved Dictater bragt dem en stor Deel frem. I Statistik, som jeg tildeels dicterede dem efter Thaarups mindre Statistik, som ogsaa endeel i Udtog af saavel fysisk som mathematisk Geographie. I Geographien udførligst de nordiske Lande og Overblik over de andre Riger, i Fædrelandshistorie et kort Uddrag af samme, var de, ved Dictaterne og deres Opmærksomhed samt stor Flid hiemme, komne meget godt frem endog inden Aarets Slut. I den sidste Maaned førend Examenen skulde holdes havde vi idelig Repetitioner af det læste. Ved den afholdte Examen den 3. April 1810 bestode de fleste godt og nogle udmærket, saa Gouverneuren var meget tilfreds med Udfaldet af samme og takkede os Lærere for al Flid og Umage med dem, lykønskende os til det gode Udfald af vore Bestræbelser. Skolen ophørte den næste Dag.

Da jeg kom til Rønne den 2. December logerede jeg først hos den gamle Kiøbmand Tømrer Rask, hvor jeg alletider laae, naar jeg opholdt mig der, men nu havde han ingen Leilighed til mig, undtagen i en muret Pavillon i Haven, som laa i den nederste Deel af samme. Værelset var godt, men det var ubehageligt at gaa saa ofte om Winteren i Sneen frem og tilbage. Jeg forblev der i 8 Dage, i hvilke jeg havde travlt med at oversætte fra Fransk og Engelsk forskellige Documenter

fra et i disse Dage fra England til St. Petersborg bestemt Skib, som var strandet ved Hasle, anmodede jeg Gouverneuren om at maatte vende anviist et andet Quarter, som jeg ogsaa erholdt hos Kiøbmand Peter Simonsen, der boede i Hovedgaden i Rønne, hvor et stort Værelse i Stuen til Gåden blev mig anviist. Her var meget livligt og godt, men jeg frasagde mig ved denne Leilighed den gode og frie Levemaade hos Kiøbmand Rask. Min Vært var Pebersvend, og en ei meget underholdende Mand, som ideligen fortalte om hans eiende smaa Jagter, der alle seilede gandske fortræffeligt og om hvilke han yttrede „Vippe de Wip wil en Maag“.

Alle Officererne ved Staben, her kaldet „de førte Officerer“ spiste

til Middag paa et Sted sammen, beværtet af en Enke, og til disse sluttede jeg mig, jeg troer vi betalte for tvende Retter, meget veltillavet Mad, 5 Rdl. om Maaned. Der var en Club oprettet tildeels af Officererne og Embedsmændene i Rønne, og holdtes den i Apotheker Mangors Locale, hvor dog kun beværtedes med kold Mad. Her samledes Medlemmerne hver Aften til Billard, L'hombre og Whist, naar de ei vare andetsteds anbragte i Selskab. Der gaves iøvrigt i Rønne en borgerlig Club, men der kom vi ikke, undtagen ved høitidelige Leiligheder.

I Skolens Ferie ved Juletid, reiste jeg, med Maanedslieutnant Marker, der havde Orlog fra Øen*), og var

*) Christiansø.

